

1941 december 7

A megelőző évtized folyamán az Egyesült Államok és Japán kapcsolata fokozatosan romlott. Ebben a kínai helyzet és Délkelet-Ázsia biztonságának kérdései voltak a fő okok. A két állam viszonya akkor vált kritikussá amikor a japán hadsereg szélsőséges elemei 1931-ben, szemben a kormány politikájával, lerohanták Mandzsúriát, Kína legészakibb tartományát. Amerika tiltakozását Japán semmibe véve, 1937 nyarán teljes méretű támadást indított Kína ellen. Habár az Egyesült Államok azokkal a nyugati kormányokkal együtt amelyeknek érdekei voltak a Távolság Keleten aggódva figyelték az eseményeket, vonakodtak katonai erőt használni Japán terjeszkedésének megállítására.

Három évvel később kitört a második világháború Európában és Japán csatlakozott a náci Németország vezette Tengelyhatalmakhoz. Az Egyesült Államok diplomáciai és gazdasági eszközökkel próbálta megállítani a Kínában folyó hadakozást. Mindezeket, és különösen az olajszállítások betiltását, a Japán kormány a nemzetbiztonsága elleni cselekednek tekintette. 1941 nyarára a két ország kapcsolata annyira megromlott, hogy nem látszott kiút

egyik ország számára sem a nemzet tekintélyének károsodása nélkül. Habár mindkét ország folytatta a tárgyalásokat, Japán már a háborúra készült.

Pearl Harbor megtámadása Japán nyugat-csendes-óceáni stratégiájának alapvető része volt. A tervezett támadásnak az volt a célja, hogy a csendes-óceáni amerikai flottát képtelenné tegyék a japán hódító tervek megvalósításához. A támadás fő tervezője Isoroku Yamamoto Admirális, a japán egyesített flotta főparancsnoka volt. Yamamoto, aki alapjában ellenezte az Egyesült Államok elleni háborút, tudta, hogy a győzelem egyetlen lehetősége a gyors és határozott támadásban van. Véleménye szerint a hosszan tartó hadakozás, Amerika fejlettebb gazdasága, és különösen ipari ereje, hosszú távon az Egyesült Államoknak kedvezett volna.

November 6.-án a japán haderő, amely 33 hadi- és utánpótló hajóból, beleértve hat repülőgép-anyahajóból állt, Japán északi részéből elindult a Hawaii szigetek felé. A szokásos hajózási útvonaltól messze északra haladtak, hogy elkerüljék az esetleges felfedezést. December 7.-én reggelre elérték célpontjukat ami 230 tengeri mérfölddel, azaz 425 km-rel, Oahutól északra volt. Reggel 6 órakor szálltak fel a vadászgépek, bombázók, és torpedógépek első hulláma. Az éjszaka folyamán öt törpe tengeralapjárót is vízre bocsátottak nagyobb, ugynevezett "anya"-tengeralattjárókról, Pearl Harbor bejáratától tiz tengeri mérföldnyire (18.5 km-nyire). Ezek mind egykét két ember kezelte, és mindegyik két torpedóval volt felszerelve. Feladatuk az volt, hogy a támadás megkezdéséig rejtve maradjanak, majd annyi kárt okozzanak amennyit csak lehet.

Ez alatt a 130 hajóból álló amerikai flotta nyugat-lomban horgonyzott a Pearl Harbor-i kikötőben. A kilenc csatahajóból hét a Ford sziget dél-keleti partján, a "Csatahajó Sorban" volt kikötve. A tengerészeti repülőgépek a Ford szigeten, Kaneoheben, és a tengerész gyalogság

repülőterén, Ewaban a szabadban állomásoztak, hogy a szabotőrök ellen védve legyenek. A hadsereg légi részlegének gépei a Hickam-i, Wheeler-i, és Bellows-i repülőtereken voltak hasonlóan elhelyezve.

Reggel 6 óra 40 perckor az amerikai tengerészet Ward nevű rombolójának személyzete észrevette az egyik japán törpe tengeralattjárójának a tornyát, és mélységi töltetekkel és ágyútűzzel elsüllyesztette. Az incidenset jelentették a főparancsnokságnak. Reggel 7 óra előtt az Opana Pontnál levő radar állomás egy észak felől közeledő nagy légi csoportot észlelt és jelentett. A parancsnokság úgy vélte, hogy a közeledő gépek vagy az Enterprise amerikai anyahajó visszatérő gépei, vagy a szárazföldről várt B-17-es bombázók, és így a jelentést figyelmen kívül hagyták.

A japán gépek első hulláma valamivel reggel 7 óra 55 perc előtt érkezett célpontjaik fölé. Mitsuo Fuchida, a támadó erők parancsnoka, rejtjelzett üzenetet rádiózott a támadókhöz: "To, To, To" és "Tora, Tora, Tora" jelezve, hogy a támadás a teljes meglepetés elérésével kezdődött meg.

Megközelítőleg reggel 8 óra 6 perckor egy 1760 pound-os (kb. 800kg súlyú) páncéltörő bomba átfúrta az USS Arizona fedélzetet és felrobbantotta a lőszer-raktárt. Kilenc percen belül a hajó elsüllyedt 1177 főnyi személyzetével együtt. Miután az USS Oklahomát több torpedó-találat is érte, az teljesen felfordult 400 emberét eltemetve. A California és a West Virginia kikötőjükben süllyedtek el, míg a kiképző hajóvá alakított Utah 50 emberével veszett oda. A Maryland, a Pennsylvania, és a Tennessee jelentős veszteségeket szenvedett. A Nevada igyekezett a nyílt tengerre kifutni, de mivel több találat érte zátonyra futtata magát, nehogy elsüllyedésével elzárja a kikötő bejáratát.

Míg Pearl Harbor bombázása erősödött, Oahu más katonai létesítményeit is támadás érte.

Hickam, Wheeler, Bellows és Ewa repülőterei, a Tengerészeti Repülő Állomás, és a Kaneohe-i és a Schofield-i laktanyák különböző méretű károkat szenvedtek, beleértve repülőgépek százait és több száz katonát, akik vagy meghaltak vagy megsebesültek.

Körülbelül öt perccel a támadás megkezdése után az amerikai légháborús is kezdett eredményeket elérni, habár sok lövedék, a gyújtás hibája miatt, Honolulu esett amelynek polgári áldozatai voltak. Ezeket a lakók a japánoknak tulajdonították. A rövid szünet után a reggel 9-kor érkező második hullám gépeinek feladata a kikötő belsejének tönkretétele volt. Ekkor lett megsemmisítve az USS Shaw, a Sotoyomo, és a száraz kikötő. Ez alatt kellett a Nevada csatahajót, súlyos sérülések után, zátonyra futtatni. Ezzel egy időben érte támadás a Hickam-i és a Kaneohe-i repülőtereket óriási károkat okozva.

Minden nehézség ellenére a légierő néhány gépe fel tudott szállni és becslések szerint nyolc ellenséges gépet lőttek le. 9 óra 45 perckor a támadók második hulláma észak felé elhagyta a szigetek légterét, és ezzel a támadás befejeződött. A japánok összesen 29 gépet és öt törpe tengeralattjárót vesztek el amelyikből egyet elfogtak amikor az Bellows Field-nél megfeneklett.

A támadás nagy, de nem teljes sikerrel járt. Habár a csendes-óceáni flotta nagy veszteségeket szenvedett, repülőgép anyahajói a nyílt tengeren lévén, érintetlenül maradtak. Pearl Harbor dokkjait, üzemanyag-tárolóit, és tengeralattjáró támaszpontját csak jelentéktelen károsodás érte. Mindenek felett Amerikának a második világháborúban való részvételét illetően előzőleg megosztott lakósága egyesült elhatározásában, hogy Japánt és a Tengelyhatalmakat legyőzze.

**A belepés ingyenes.
Adakozást köszönettel
vesszük.**

Az Arizona csatahajó a hajón szolgált és 1941 december 7.-én meghalt kb. 1177 tengerész sirja. A 184 láb (56 méter) hosszú emlékmű, amely a víz felszíne alatt áthidalja az elsüllyedt csatahajó közepét, három részből áll. Ezek a bejárati előtér, a főcsarnok, amely az ünnepélyes alkalmak rendezvényeinek és a mindennapos látogatások színhelye, és a diszcsarnok, ahol az elesettek nevei márványba vésve láthatók.

A Pearl Harbor elleni támadás következtében meghaltak tiszteletére egy emlékmű építése a második világháború óta volt tervbe véve. 1943-tól különböző javaslatok készültek, de az első lépést csak 1949-ben tették meg amikor a Hawaii Területi Hatóság a Csendes-óceáni Háború Emlékbizottságát létrehozta.

A hely jelentőségének első elismerése 1950-ben történt meg, amikor Arthur Radford Admirális, a Csendes-óceáni hadtér főparancsnoka (CINCPAC) elrendelte, hogy egy zászlórudat állítsanak fel az elsüllyedt csatahajón. A támadás kilencedik évfordulóján egy emléktáblát erősítettek a zászlórúd alapjához.

Dwight D. Eisenhower elnök, akinek nagy része volt a szövetséges hatalmak európai győzelmében, 1958-ban jóváhagyta egy emlékmű létesítését. Ennek pénzügyi alapjait a Kongresszus által jóváhagyott állami alap és magán adakozások alkották. Az Emlékművet 1962-ben, Halottak Napján avatták fel.

Preis Alfréd építészmérnököt idézve az építmény formája úgy lett tervezve, "...hogya a középső rész tetőszerkezete behajoljon, és ezzel ellentétben az emlékmű két vége erősen emelkedjen kifejezve ezzel a kezdeti veszteségekkel szembeni végső győzelmet. ... Az általános benyomás a fenséges nyugalom. A szomorúság jelképezésének mellőzésével lehetővé van téve hogy mindeki megfogalmazhassa legbelsőbb egyéni érzéseit."

A köztudattal ellentétben az USS Arizona nem egy aktiv, hanem egy elsüllyedt hajó. A hajó árbócán lobogó amerikai zászló a tisztelet jele, emlékeztetve azokra akik a hajón szolgáltak és meghaltak. Az idők folyamán az emlékmű mindazoknak az emlékévé vált akik Pearl Harbor megtámadásakor veszítették életüket.

A Látogató Központ

A látogató központot a Nemzeti Park Szolgálat tartja fenn a Pearl Harbor-i támaszpont területén a tengerészettel kötött egyezmény alapján. A látogatók először a látogató központba érkeznek. Ez a Pearl Harbor-i öböl partján fekszik, a 99-es állami út (Kamehameha Highway) mellett, körülbelül 45 perccel Waikikitoi nyugatra. A látogató központot 1980-ban építették részben állami segítséggel, és részben magán adakozásokból. Az utóbbiakat a Flotta Tartalékos Egyletének 46-os fiókja

gyűjtötte. 150 gépkocsi számára van ingyenes parkolóhely.

A látogatáshoz a központ kísértő biztosít. Az Emlékmű meglátogatása előtt a látogatók egy bevezető előadáson vesznek részt ahová ingyenes jegyet kapnak. Ez egy rövid tájékoztatóból, majd egy 25 perces filmből áll, aminek keretén belül a Pearl Harbort ért támadást mutatják be. A film után azonnal hajóra szállnak az Emlékmű és az alatta nyugvó elsüllyedt csatahajó meglátogatására, ahol turisták egyénileg megtekinthetik az Emlékművet.

A múzeum és a könyvesbolt, amelyeket az Arizona Emlékmű Szövetség tart fenn, a látogatók rendelkezésére áll. A központban külön hely van biztosítva uzsonnázásra, itt találhatók a

kíváloán láthatjuk a Ford szigetet és a Csatahajó Sort. A part melletti sétányon, hét táblán, a Pearl Harbort ért támadás történelmi és földrajzi részleteiről olvashatunk.

Hogyan juthatunk el az Emlékműhöz

Azoknak akiknek nincs autójuk a Honolulu-i helyi buszokkal is jöhetnek. Waikikitoi a 20-as és 47-es buszok nyújtják a legközvetlenebb módot. Egy magán szállítási cég Waikikiből rendszeres látogató buszokkal áll rendelkezésre egészen a látogató központig és vissza, továbbá számos egyéb városnéző túrák is magukban foglalják az Emlékmű meglátogatását. További információért kérjük hogy hívja a 422-0561-es telefonszámot.

Általános információ

A látogatói központ naponta 7:30 és 5 óra között van nyitva. Az utolsó program 3-kor kezdődik. A látogatói központ és az Emlékmű Hálaadás Napján, Karácsonykor, és Új Év napján zárva van.

Nincs helyfoglalás és a látogatás díjtalan. Aki hamarabb jön, hamarabb láthat mindent.

A dohányzás az egész látogató központban tilos! Hasonlóan, a két színházteremben, a hajón, és az Emlékművön kérjük az evést, ivást mellőzni.

Kérjük értékeikre (fényképezőgékre, kékításkákra, stb.) vigyázzanak!

További felvilágosítás kapható a (808) 422-0561-es, vagy a 422-2771-es telefonszámokon, vagy a következő címen:

Superintendent, USS Arizona Memorial,
1 Arizona Memorial Place
Honolulu, Hawaii 96818-3145

1941 december 7-i veszteségek *

	USA	Japan
Meghaltak	1998	64
Tengéreszet	109	
Tengéreszti gyalogság	233	
Hadsereg	48	
Polgári lakosság		
Sebesültek		nem ismert
Tengéreszet	710	
Tengéreszti gyalogság	69	
Hadsereg	364	
Polgári lakosság	35	
Hajók		5
Elsüllyedt vagy zátonyra futatott **	12	
Megrongálódott **	9	
Repülők		29
Megsemmisített	164	74
Megrongálódott	159	
..	A számok további vizsgálat tárgyai	
**	Az Arizona, Utah és Oklahoma kivételével mindegyik amerikai hajó meglelt mentve és az után részt vett a későbbi harcokban.	

mosdók, és az adminisztráció is. Az USS Arizonát ábrázoló 16x50 láb (4.9x15.2 méteres) méretű olajképet, ami az információs asztal mögött látható, John Charles Roach festette. A látogató központ mögötti füves területen a Megemlékezési Kiállítás látható, ahol megtalálhatjuk mindazok nevét akik Oahun 1941 december 7.-én haltak meg (kivéve azokat akik az USS Arizonán veszítették életüket). Innen